

[Justitsministeren.]

givelse af Retsforhandlingerne og til at fastsætte Regler for Vederlag af saadan Virksomhed. Om deres Anvendelse i Straffesager kan Justitsministeren fastsætte nærmere Bestemmelse. Embedsmændene i Justitsministeriet har talt om dette Spørgsmaal med Professor Hurwitz og har henvist til Retsplejelovens § 41 a. Jeg indrømmer, at Spørgsmaalet kan drøftes yderligere og bør drøftes yderligere i Udvalget, men det er ikke saadan, at jeg ikke har tænkt paa det.

Endelig spurgte den ærede Ordfører for Venstre om, hvilke Sager Loven skal gælde for. Maa jeg nøjes med at henvise det ærede Medlem til Lovens Ikrafttrædelsesbestemmelse i § 17 og § 12 a. Det beviser i hvert Fald, at man har tænkt paa Spørgsmaalet og ogsaa har ordnet det. Vi kan saa formentlig drøfte det nærmere i Udvalget.

Til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein), den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, vil jeg sige, at der er jo ingen, som har kunnet finde et mere egnet Navn end Appelret, og i Praksis er det, efter min Mening, ret ligegyldigt, hvad man kalder en saadan Institution. Efterhaanden gaar det ind i Bevidstheden, hvad det er for en Institution, der er Tale om, ganske uden Hensyn til, om Navnet er vel truffet efter logisk Overvejelse.

En Deling af Appelretten er saa sagligt begrundet i de to Arter af Sagers Forskellighed, at jeg synes, der er en praktisk Grund til at opretholde Institutionen i Stedet for at lave to forskellige Særdomstole, hvilket formentlig ogsaa vilde blive betydeligt dyrere.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds udtalte, at det at give Dommerstanden en Særstilling kunde ikke styrke Tilliden til Domstolene. Men hvordan skal man komme de formentlige Onder eller Mangler til Livs, som jeg har ønsket at komme til Livs, uden at komme til at give Dommerstanden en Særstilling, naar Dommerstanden netop ikke vil have den samme Stilling, qua Tjenestemænd, som alle andre Tjenestemænd, endog de allerhøjeste Tjenestemænd? Hvorledes skal man løse dette Problem? Vil det ærede Medlem da lade Dommerstanden i al Almindelighed behandle, naar de optræder som Tjenestemænd, ligesom andre Tjenestemænd? Hvis det ærede Medlem vilde det, havde der slet ikke foreligget noget Problem for mig, men det vil han ikke.

Det ærede Medlem udtalte saa, for at glæde mig, at der ikke var saa forfærdelig meget tilbage af det Lovforslag, Ministeren

oprindeligt fremsatte. Jo, der er det tilbage, jeg hele Tiden har lagt Vægt paa, nemlig Grundlaget. Naar det ærede Medlem lod, som om de foreslaaede Ændringer ganske havde ændret dette Grundlag, er det ikke rigtigt. Medens det ærede Medlems Partiorganer, for at drille Justitsministeren, fortæller, at der er blevet stillet en forfærdelig Mængde Ændringsforslag til Forslaget, hvorved dette fuldstændig skiftede Karakter, taler Dommerforeningen om, at alle disse Ændringer er ganske ubetydelige og ligegyldige. Det sidste er i og for sig rigtigt, naar man lægger Vægt paa, at det principielle Grundlag er blevet opretholdt.

Den ærede Ordfører for det radikale Parti (Gunnar Fog-Petersen) fandt det betænkeligt at gennemføre en Lov vedrørende en enkelt Stand, hvis denne som Helhed er derimod, og sammenlignede den her foreslaaede Lov med den saakaldte Tugthuslov, en Sammenligning, som det ærede Medlem dog i Realiteten hurtigt forlod — den var heller ikke videre træffende. Som jeg har sagt Gang paa Gang, vilde jeg meget nødigt fremsætte Forslag til Lov om en Særdomstol, hvis man kunde bruge Tjenestemandsløven over for Dommere, men jeg anser det ikke for muligt at gennemføre dette. Men hvordan jeg saa skal kunne undgaa, naar man vil raade Bod paa Manglerne, at gennemføre en Lov vedrørende en enkelt Stand, naar denne netop selv har forlangt en Særstilling i Forhold til andre Tjenestemænd, det er det, jeg ikke forstaar. At Standen vil være derimod paa Forhaand, har jeg, som sagt, betragtet som givet. Det vil en hvilken som helst Stand være, saa snart man lovgiver om dens Forhold. Den vil altid synes, at alt andet skal forandres, medens dens egne Forhold er upaaklagelige. I den Retning vil Dommere være lige saa meget og lige saa grundigt Mennesker som alle andre. Heri ligger Svaret til den ærede Ordfører for de Radikale, som spurgte: Hvorfor denne Særdomstol netop for Dommere? Jo, fordi Dommere har en Særstilling i Forhold til alle andre Tjenestemænd, og ikke af nogen som helst anden Grund.

Det betyder selvfølgelig ikke, at jeg ikke meget gerne, som det ærede Medlem ønskede, vil forhandle med Dommere og Dommerforeningen. Naturligvis, det vil jeg yderst gerne, og jeg har jo ogsaa været villig til det, endogsaa til at strække mig saa vidt som at modtage den personlige Ydmygelse, som det var at optage Tjenestemandsforslag, efter at Lovforslaget var fremsat, fordi der var begaaet en